

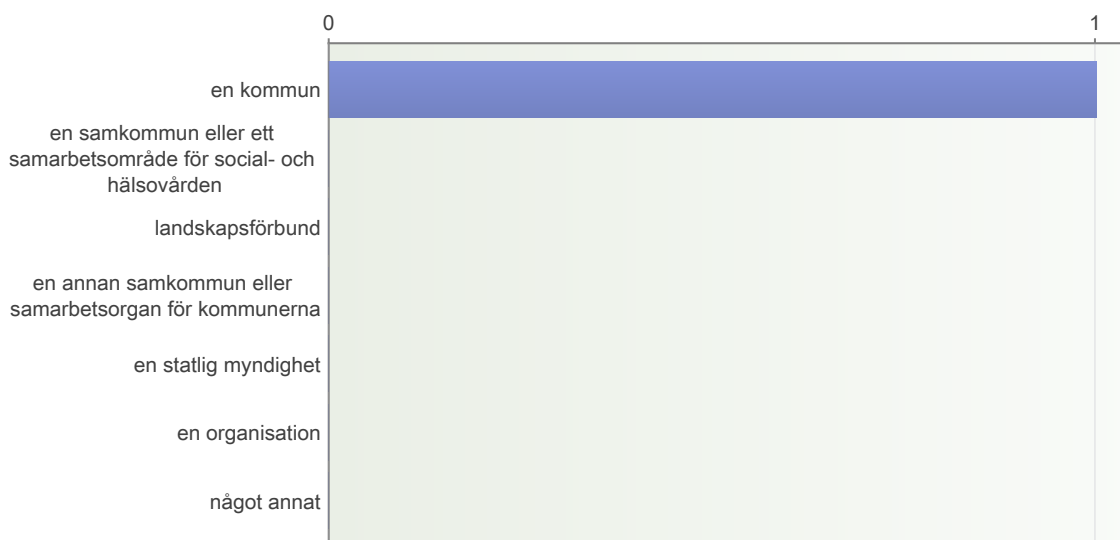
1. BAKGRUNDSINFORMATION

Vastaajien määrä: 1

Officiellt namn på den som svarar	Namn på den person som antecknat svaret	Kontaktuppgifter till den person som är ansvarig för svaret	Datum som begäran om utlåtande behandlades i organet	Organets namn
Pargas stad	Patrik Nygrén	patrik.nygren@pargas.fi	31.10.2016	stadsstyrelsen

2. Är den svarande

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Kan man genom förslaget minska hälso- och välfärdsskillnaderna bland befolkningen och göra tillgången till tjänster mer jämlik? Om inte, hur borde förslaget förbättras med tanke på dessa aspekter?

Vastaajien määrä: 1

- Hälso- och välfärdsskillnader i landet kan uppstå dels som en följd av skillnader i tillgången till och kvaliteten av tjänster mellan landskapen och inom landskapen, dels som en följd av skillnader och brister i det förebyggande arbetet med välfärd.

Det förebyggande arbetet i landet och incentiven för det försvagas kraftigt p.g.a. att kostnader och beslutanderätt för social- och hälsovård flyttas över från kommunerna till landskapen. Kommunerna saknar därefter ekonomiska incitament för att försöka befrämja sina invånares hälsa och välfärd. Landskapen och kommunerna är till sin finansiering och demokratiska beslutsfattande helt åtskilda organisationer med helt olika ekonomiska incitament. Den föreslagna konstruktionen där social- och hälsovården i sin helhet överflyttas till landskapet medan ansvaret för det förebyggande arbetet med invånarnas välfärd fortfarande skulle ligga på kommunerna är inte logiskt, utgående från den föreslagna finansieringen och det åtskilda beslutsfattandet i kommunerna och landskapen.

Skillnader i kvalitet och tillgång på social- och hälsovårdsservice riskerar snarare att öka än minska. I tätt befolkade områden uppkommer sannolikt en marknad och ett serviceutbud som baserar sig på

kvalitetskonkurrens. I landets mindre tätt befolkade områden och mer svåråtkomliga delar däremot är riskerna stora att landskapen utmanas av det faktum att det inte uppstår ett utbud eller en konkurrens.

I nuläget garanterar kommunernas helhetsansvar för social- och hälsovården och den lokala intressebevakning och det lokala beslutsfattande att resurser allokeras också till områden som i framtiden är marknadsmässigt svåra.

Det är viktigt att de mekanismer som man skapar för att ta hand om marknadsmisslyckanden för utsatta områden är starkare för att garantera ett utbud av en kvalitativt jämbördig service i landets alla områden.

4. 2. Ger förslaget tillräckliga förutsättningar för att uppnå målet om att bromsa upp kostnadsökningen med 3 miljarder euro? Om inte, hur kunde förutsättningarna för att uppnå målet förbättras?

Vastaajien määrä: 1

- Det finns få faktorer i den föreslagna strukturen för serviceproduktion och modellerna för beslutsfattande i sig som skulle ge skäl att tro på en förbättrad kostnadseffektivitet. Särskilda problem i förslaget med tanke på kostnadseffektivitet är bl. a.:

- En mycket splittrad servicestruktur med olika aktörer försvårar en sådan integration som skulle kunna ge kostnadsinbesparingar

- Den kraftiga statliga styrningen: Det är mycket svårt för staten att i längden styra landskapen mot kostnadseffektiva lösningar. Det måste finnas incitament för organisation att själv styra in sin verksamhet på kostnadseffektiva vägar

- Risk för att några få aktörer dominerar marknaden och att en dåligt fungerande marknad uppstår.

På kort sikt kan kostnaderna för social- och hälsovårdstjänster förväntas öka bland annat på grund av löneharmoniseringarna. Också undanröjandet av överlappningarna i verksamheten, arbetet för utveckling av ICT, bolagiseringarna etc. kommer åtminstone initialt att höja kostnaderna avsevärt.

5. 3. Förverkligas demokratin på ett tillräckligt sätt i förslaget? Om inte, hur kunde demokratin stärkas i förslaget?

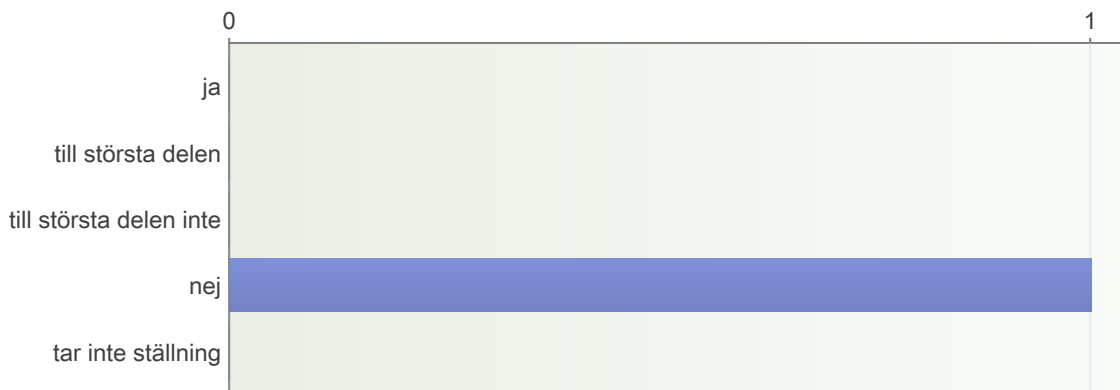
Vastaajien määrä: 1

- Demokratin förverkligas inte på ett tillräckligt sätt i förslaget. Reformen är nu ett gigantiskt projekt där samhällets styrning övergår från demokratisk allokering till statlig styrning. Landskapens verkliga beslutanderätt begränsas kraftigt av att man saknar beskattningsrätt och därför snarast blir en förlängning av statliga myndigheter.

Landskapens fullmäktige och styrelse utgör en mycket tunn beslutsstruktur men tanke på uppdragets och områdets omfattning och dessa kommer att kunna ta ställning enbart i större strategiska frågor. Styrningen av tjänsteproduktionen sker i landskapets serviceinrättning, där lagen utgår från en professionell styrning. Många mindre områden kommer att ha mycket begränsade möjligheter att delta i den tunna demokratiska styrningen som landskapen har. Ur Pargas stads och dess invånares synvinkel blir möjligheterna att påverka beslutsfattandet nästan obefintliga i förslaget. Det är utgående från befolkningsunderlaget sannolikt att Pargas inte kommer att ha en representation i landskapets styrelse och en mycket begränsad representation i landskapets fullmäktige. Detta är ett stort problem också med tanke på landskapets uppgift att upprätthålla service på två språk och med tanke på uppgiften att upprätthålla en service i landskapets skärgårdsdelar, som riskerar att bli ett s.k. "market failure-område" med ingen service alls eller lågkvalitativ service p.g.a. avsaknad av konkurrens.

6. 4. Är landskapslagen en ändamålsenlig allmän lag för organiseringen av förvaltningen och ekonomin i de nya landskapen?

Vastaajien määrä: 1

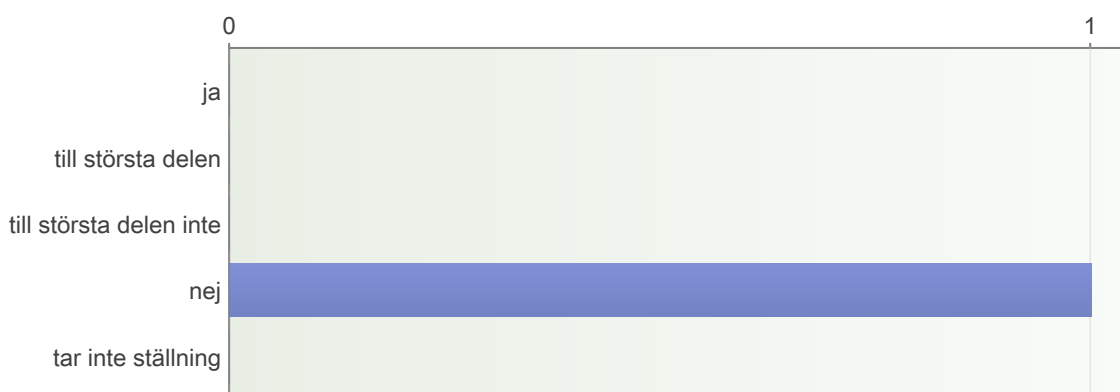

Avoimet vastaukset: nej

- Landskapslagen utgår från en kommunlik organisering av förvaltningen och lagen liknar kommunallagen. Med tanke på den statliga finansieringen och på den begränsade ekonomiska friheten (begränsningar gällande investeringar, låntagning o.s.v.) är den i landskapslagen givna organiseringen inte nödvändigtvis ändamålsenlig. Det finns en stark inbyggd spänning mellan de demokratiska strävanden som landskapslagen uttrycker och den kraftiga statliga styrningen.

7. 5. I 2 kap. i landskapslagen anges landskapets uppgifter. Är den helhet av uppgifter som föreslås höra till landskapet ändamålsenlig med tanke på målen med reformen?

Vastaajien määrä: 1

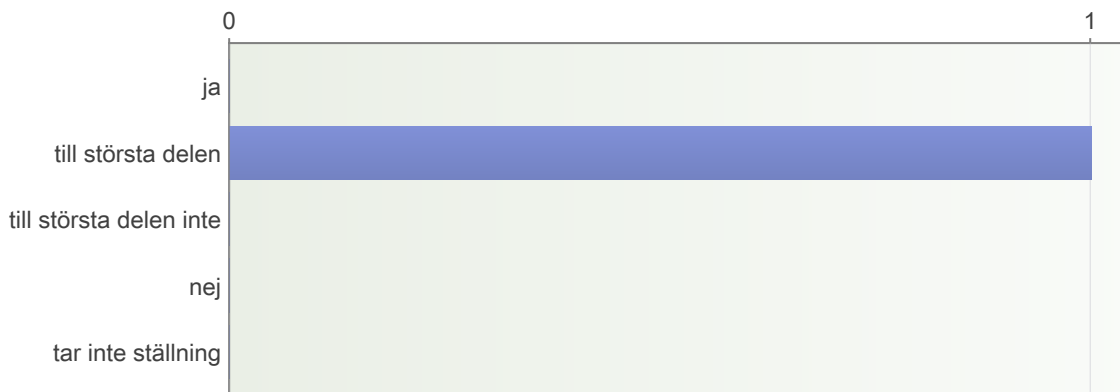
Avoimet vastaukset: nej

- Då man granskar helheten av uppgifter som föreslås övergå till landskapet är det väsentligt att granska både landskapens framtida funktion och hur den befrämjar målen med reformen men samtidigt också granska hur de framtida kommunerna fungerar. Reformen måste granskas utgående från hur kommunerna fungerar, hur landskapet fungerar och hur organisationerna fungerar tillsammans. Alla mål med vårdreformen kan bättre uppnås genom en kommunbaserad modell för social- och hälsovårdsmodell som utvecklas utgående från

kommunernas finansiering och helhetsansvar. För de nuvarande regionförvaltningsverkens del och för näringsmiljö och trafikcentralernas del är en överflyttning till landskapen till dels motiverade. Det kan dock i vissa fall vara viktigt att man inte söndrar fungerande strukturer som byggts upp från en nivå som är större än landskapen. Till många delar blir det i förslaget oklart hur arbetsfördelningen mellan landskapet och kommunerna förverkligas. Detta kan innebära problem för helheten då kommunerna och landskapen inte har några direkta incitament för samarbete. Dessa incitament saknas p.g.a. att beslutsfattandet och finansieringen mer eller mindre vattentätt är åtskilda från varandra. Gällande det förebyggande arbetet eller arbetet med sysselsättningsfrågor eller frågor gällande livskraft skulle det vara viktigt att incitamenten i beslutsfattande och finansiering är sådana att de stöder ett framgångsrikt arbete för dessa. Vi förespråkar en modell där kommunerna har det huvudsakliga ansvaret för företags, sysselsättnings- och näringslivstjänster samt för livskraften som helhet.

8. 6. I 5 kap. i landskapslagen föreskrivs det om invånarnas rätt till inflytande. Har rätten till inflytande tryggats på ett tillräckligt sätt i förslaget?

Vastaaajien määrä: 1

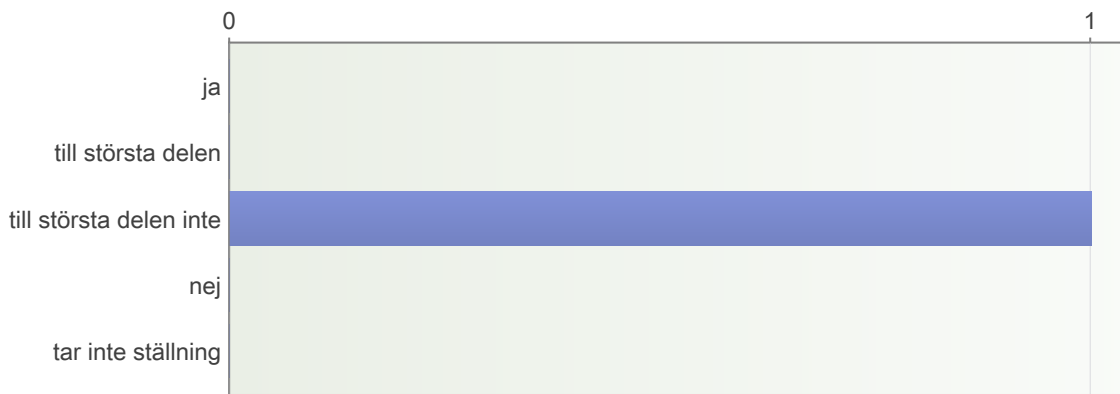

Avoimet vastaukset: till största delen

- Ja till stora delar på det sätt man lagstiftningsvägen kan "trygga" det. De facto inflytandet genom den representativa demokratin blir dock avsevärt mindre i den föreslagna modellen. Hur brukar- eller klientinflytande utvecklas är dock beroende av vad landskapet som anordnare och alla producenter vill.

9. 7. I 9 kap. i landskapslagen föreskrivs det om landskapets serviceinrättning. Är det som föreskrivs där ändamålsenligt med tanke på organiseringen av produktionen?

Vastaaajien määrä: 1

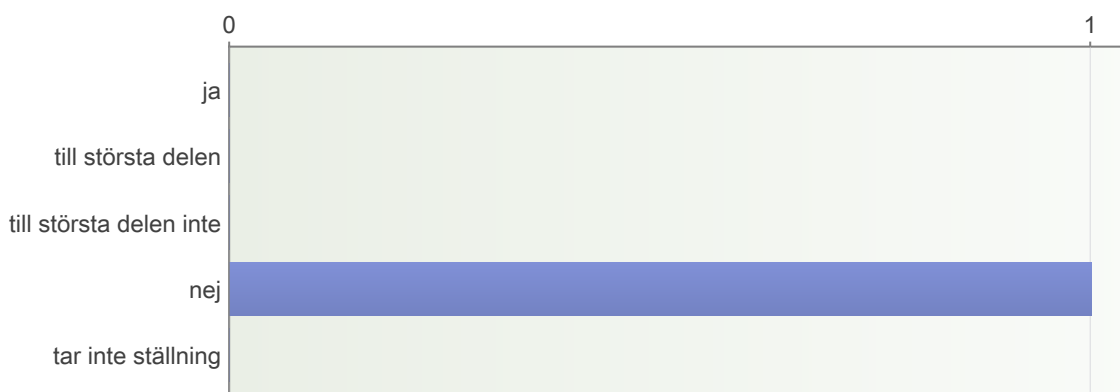

Avoimet vastaukset: till största delen inte

- Den åtskillnad av beställare och utförare som man genom landskapslagen eftersträvar torde i sig vara en försvarbar utgångspunkt för en reform. Serviceinrättningen som konstruktion är särskilt lätt att försvara till de delar den producerar eller låter producera tjänster som är inom valfrihetens sfär. Den professionella styrningen av serviceinrättningen klipper dock av banden till landskapets politiska styrning. Den uppgiftshelhet som serviceinrättningarna ansvarar och den roll serviceinrättningarna har är i förslaget dock ännu mycket spretigt och problematisk. Serviceinrättningen måste även ha en verklig serviceförmåga på finska och svenska och måste kunna upprätthålla och utveckla denna förmåga i sin verksamhet; genom rekryteringar genom placeringar av personal, genom fortbildning o.s.v. Den lagliga regleringen är till dessa delar otillräcklig.

10. 8. Styrningen av landskapets ekonomi baserar sig i synnerhet på landskapslagen och lagen om landskapens finansiering. Styr finansieringsmodellen för landskapen och ekonomistyrningsmekanismen enligt landskapslagen landskapens ekonomiska förvaltning på ett ändamålsenligt sätt?

Vastaaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: nej

- En ändamålsenlig styrning är en styrning som har få hierarkiska nivåer, som är överskådlig öppen lättförståelig, som genom rätt incentivstruktur styr till en ansvarsfull användning av offentliga resurser och som leder till kostnadseffektivitet och kvalitet i den service organisationen producerar. Då det gäller styrning av offentliga medel har också den demokratiska styrningen ett stort egenvärde. Tyvärr saknar den planerade styrningen av

landskapen alla dessa ovan nämnda kvaliteter. Den är hierarkisk och kontrollcentrerad och försvagar den demokratisk påverkan och den betonar landskapets ansvar inför finansären. Den exklusiva enkanalsfinansieringen från staten till landskapen kräver en rigorös styrning från statligt håll, vilket inte är i kongruens med tanken på en demokratisk styrning. Kanaliseringen av medel för produktion inom landskapet till landskapens serviceinrättning är också problematisk ur demokratisynvinkel. Ett annat mycket stort problem i förslaget är att man i grunderna för de statsandelar med vilken landskapets verksamhet finansieras har lämnat bort tvåspråkighet och skärgård. Av de kriterier som nu finns för bestämmande av kommunernas statsandelar, med vilka man finansierar social- och hälsovården, har alla andra kriterier beaktats för landskapens finansiering. Att skärgård och tvåspråkighet har en inverkan på kostnaderna är fullständigt uppenbart och detta borde beaktas statsandelarna för landskapen. Skärgården i Pargas och i Egentliga Finland utgör en stor tillgänglighetsutmaning både för arrangören av vård och klienterna, vilket kräver en mera kostsam servicestruktur. Mindre enheter inom äldreomsorg, serviceboenden, hemvård, hälsovård som vi är tvungna att upprätthålla. Upprätthållaren av social och hälsovård i regionens mycket omfattande skärgård är tvungen att ha en beredskap och en viss servicenivå. Pargas stad har i skärgårdsförhållanden ca 3 500 invånare på ungefär 100 öar. Att ha ansvar för en acceptabel grundläggande närservice i skärgårdsområdet kräver bara i Pargas i detta nu fem hälsostationer eller -punkter, hemvård och hemsjukvård på alla eller nästan alla öar, 8 separata serviceboenden o.s.v. För all den verksamhet som den ansvariga upprätthållaren skall ha är utmaningarna för att kunna skapa kostnadseffektiva lösningar i skärgården stora: enheterna är små lilla kundunderlaget och de långa avstånden möjligheter att ha verksamhetsformer som är kostnadseffektiva. Det krävs ofta olika typer av sÄrlösningar också för att kunna upprätthålla en lagenlig miniminivå på service. Detta gäller all social- och hälsovårdsverksamhet: allt från socialjour, patienttransporter och första respons till grundläggande hälsovård och äldreomsorg. I behovsfaktorerna har inte de kostnader som skärgårdsförhållandena innebär, och inte heller de kostnader som tvåspråkigheten innebär beaktats. Skärgårdsförhållandena återspeglar sig nödvändigtvis inte i form av låg befolkningstäthet, även om deras inverkan på kostnaderna för produktion av tjänster är betydande. Därför borde också en koefficient för skärgårdsförhållanden inkluderas i behovskoefficienterna. I finansieringen till landskapet beaktas en främmandespråskoefficient. Därutöver måste också tvåspråkigheten beaktas i finansieringen. Trots att det behov av tjänster som tvåspråkigheten innebär kan i en statistisk jämförelse visa sig medföra endast marginella kostnader är det klart att det faktum att landskapsförvaltningen ska byggas upp så att den uppfyller kraven på tvåspråkighet kommer att höja kostnaderna. Tvåspråkigheten ökar alltså nödvändigtvis inte behovet av tjänster, snarare höjer den kostnaderna för förvaltningen. Ifall servicen inom valfrihetens sfär finansieras så att pengarna följer användarna på det sätt som aviserats finns en uppenbar risk för marknadsmisslyckanden. Det riskerar i landet finnas stora områden som totalt saknar service eller där kvaliteten p.g.a. att det saknas konkurrens svårligen kan upprätthållas. Risken för marknadsmisslyckanden kan gälla också ett misslyckande att upprätthålla en tillräcklig service på svenska. En starkt statlig styrning av ordnandet och produktionen av social- och hälsovården är motiverad i synnerhet vad gäller ICT och även vissa större och begränsade investeringar av nationell betydelse. Enligt 2 § i utkastet till landskapslag är landskapen självstyrande. Förhållandet mellan den statliga styrningen och landskapens självstyre tål att granskas kritiskt. I lagstiftningen ingår element som klart inskränker landskapens faktiska makt att själva bestämma över sina angelägenheter. Staten kommer enligt lagutkastet att styra landskapen på ett operativt plan. Ur de självstyrande landskapens synvinkel är detta varken önskvärt eller tillrådligt. Den statliga styrningen kommer starkt fram i 126 § i landskapslagen där landskapet, dvs. landskapets anordnarorganisation, en dottersammanslutning till landskapskoncernen och landskapets serviceinrättning, förutsätts använda servicecentrens tjänster. Servicecenter grundas för gemensam upphandling, lokal- och fastighetsförvaltning, ekonomi- och personalförvaltning och informations- och kommunikationstekniska tjänster. Skyldigheten att använda servicecentren inskränker betydligt på landskapens spelrum och självständiga beslutsfattande i fråga om tjänster som produceras av servicecentren. Skyldigheten att använda servicecentrens tjänster måste slopas. Servicecentren måste rättfärdiga sin existens som producenter av stödtjänster till landskapen på marknadens villkor. Servicecentren ä på väg att bildas till monopolistiska aktörer inom den offentliga sektorn som inte stödjer en effektiv produktionsmodell som system. Allmänt kan det konstateras att det inte har lagts fram tillräckliga motiveringar för sådana nationella servicecenter som avses i lagförslaget. Kommunernas ställning tas inte på något sätt i beaktande i beredningen

av lagstiftningen som gäller servicecentren. Kommunerna är i fortsättningen tvungna att på egen hand omorganisera sina stödtjänster och anpassa sin organisation efter den nya situationen. I mindre kommuner kommer det att bli svårt att producera stödtjänster. På grund av de oklara definitionerna av servicecentren och på grund av den begränsande inverkan som servicecentren har på landskapens självstyre borde det inte genom lag föreskrivas om grundande av servicecentren, utan landskapen borde ha möjlighet att grunda gemensamma servicecenter först efter att det finns verksamhetsmässiga och affärsverksamhetsmässiga motiveringar för det.

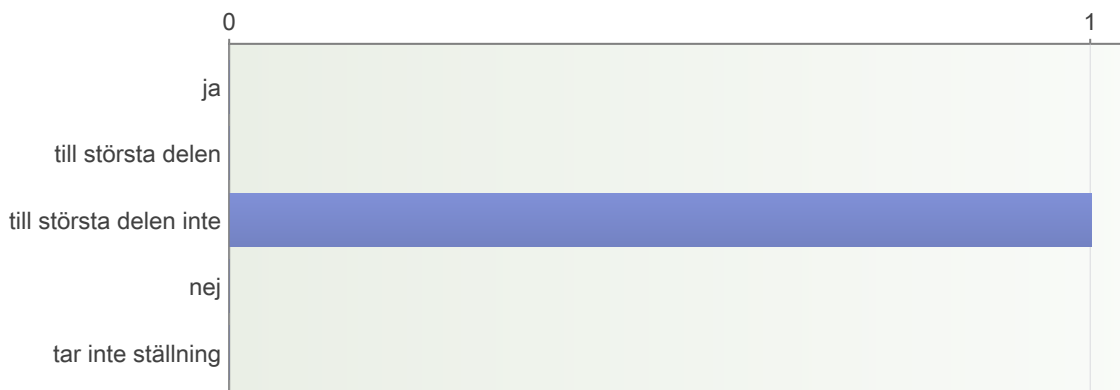
11. 9. Övriga fritt formulerade kommentarer om landskapslagen.

Vastaajien määrä: 1

- Kommuner borde kunna vara ägare i bolag som producerar vårdtjänster.

12. 10. I 4 § i förslaget till lag om ordnande av social- och hälsovård föreskrivs det om tillgången till tjänster och tjänsternas tillgänglighet. Enligt bestämmelsen ska tjänsterna tillhandahållas med hänsyn till befolkningens behov och nära klienterna, men om de förutsättningar som anges i paragrafen uppfylls, kan tjänsterna samlas till större helheter. Är bestämmelsen ändamålsenlig med tanke på tillgången till tjänster?

Vastaajien määrä: 1

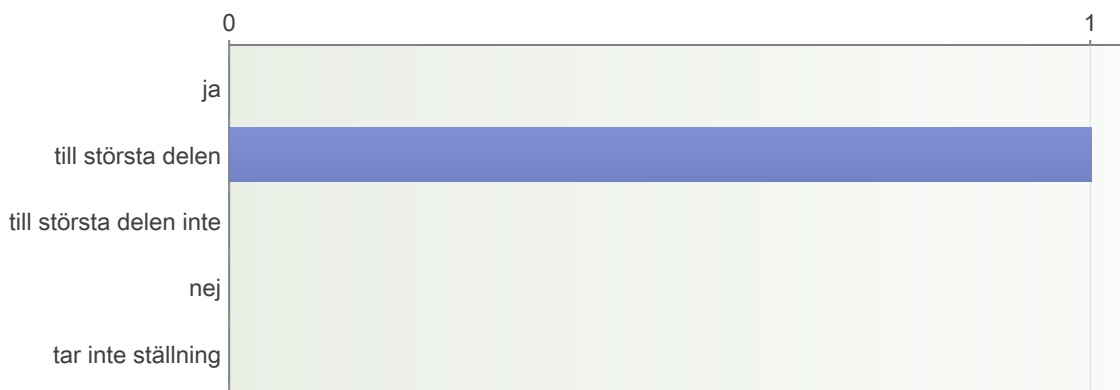

Avoimet vastaukset: till största delen inte

- Principiellt ok och ändamålsenlig skrivning för att styra verksamhet som landskapet själv ordnar eller upphandlar. Bestämmelsen är dock mycket vag i sin formulering. Även lagmotiveringarna som tar ställning till begreppet närservice ger rum för tolkningar. Risken är att vi i landet får olika tolkningar av detta i olika landskap, vilket inte är förenligt med reformens grundläggande mål att minska skillnader i tillgång och kvalitet på service. Det offentliga servicelöfte som landskapen självmant ålägger sig och offentligt meddelar är inte heller juridiskt bindande och saknar därför relevans för ett lagenligt anordnande av servicen. En grundläggande kritisk fråga för både 4 § och landskapets servicelöfte är också huruvida dessa styr den verksamhet som uppstår på marknaden inom valfrihetens sfär.

13. 11. Landskapen bildar 5 samarbetsområden, där 3–4 landskap ingår. De landskap som hör till samarbetsområdet upprättar ett samarbetsavtal i enlighet med 16 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård. Där avtalar landskapen om ömsesidigt samarbete i fråga om ordnandet och genomförandet av tjänsterna. Avtalet är juridiskt bindande för landskapen. Är det motiverat att avtalet ska vara bindande?

Vastaajien määrä: 1

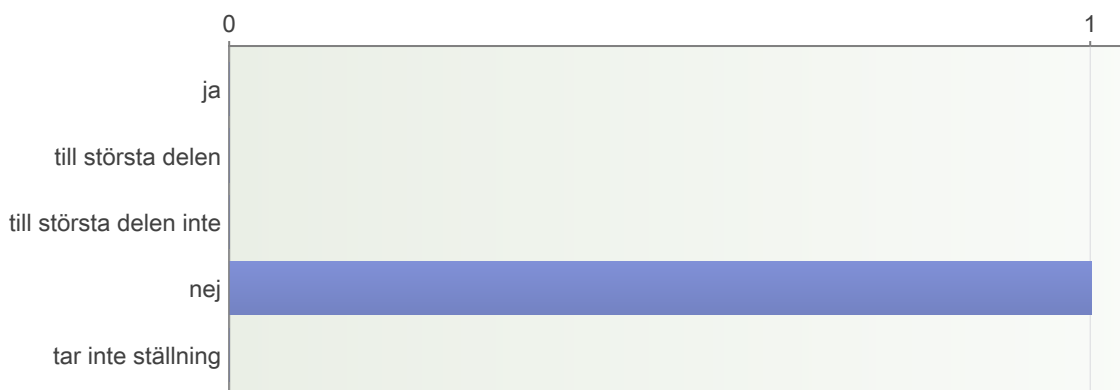

Avoimet vastaukset: till största delen

- Om samarbetet grundar sig på avtal måste det vara bindande. Det mer permanenta och självklara delarna av det landskapsöverskridande samarbetet och arbetsfördelningen borde ske utgående från tvingande lagstiftning. Avtalskonstruktioner kan sedan behövas som komplement för ett frivilligt samarbete i olika andra frågor. För dessa avtalskonstruktioner borde ingen statlig styrning krävas, vilket nu är fallet. Avtalskonstruktioner som baserar sig på fullmäktigeperioder kan vara problematiska med tanke på verksamhetens stabilitet och kontinuitet.

14. 12. I det samarbetsavtal som upprättas enligt 16 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård ska det avtalas om åtgärder för att säkerställa integration av tjänsterna. Enligt den föreslagna 23 § är en tjänsteproducent skyldig att säkerställa att tjänstekedjorna integreras och samarbeta med andra aktörer på det sätt som integrationen förutsätter. Är bestämmelserna tillräckliga för att en klientorienterad integration ska förverkligas?

Vastaajien määrä: 1

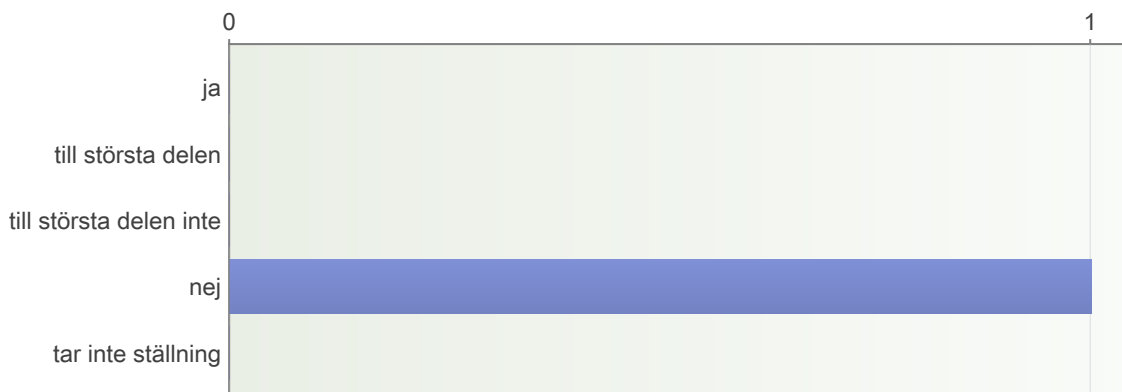

Avoimet vastaukset: nej

- En klientorienterad integration kan försvåras av att man har många aktörer på marknaden och att instanserna som utför myndighetsuppgifter särskiljs från tjänsteproducenterna och tjänsteproducenterna blir många och fungerar ofta som nätverk. De organisatoriska strukturer och den finansieringsmodell som föreslås stöder inte en klientorganiserad integration. Kraven på ICT- kommunikation mellan organisationerna ökar och klientorienterad integration kräver en omfattande avtalsstruktur och mycket mera samarbete. Detta medför risker för integrationen.

15. 13. Enligt lagen om ordnande av social- och hälsovård stärks den statliga styrningen inom social- och hälso-tjänsterna (19 §, 4 kap., 6 kap.). Är detta motiverat med tanke på målen med reformen?

Vastaajien määrä: 1

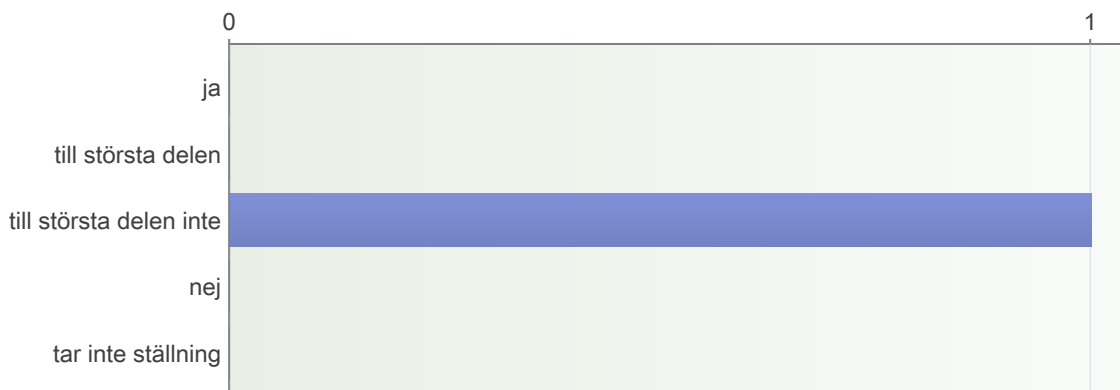

Avoimet vastaukset: nej

- Bildandet av landskap, överflyttande av anordnandet av social- och hälsovården och särskiljandet av landskapens finansiering från kommunernas innebär i praktiken att social- och hälsovården fjärrar sig från en demokratisk styrning och allokering. Den statliga styrningen förverkligas genom statens direkta budgetmakt, genom kontroll av investeringar, avgifter o.s.v. Statsrådet kan även göra bindande beslut om landskapens servicestruktur och ICT-system samt inleda s.k. bedömningsförfarande. Den direkta statliga ekonomiska styrningen kringskar landskapets självstyrelse och gör det svårt för landskapen att göra några som helst kvantitativ eller kvalitativa servicelöften. Den statliga direkta finansieringen medför en styrning som riskerar att bli mycket byråkratisk. Den statliga finansieringen för med sig ett kraftigt beroendeförhållande till staten och det finns risker för att det uppstår en konkurrerande nationell lobbning från landskapen.

16. 14. Enligt 22 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård ska landskapet i sin egen verksamhet skilja åt ordnandet av social- och hälsovård och produktionen av tjänster. Är det med tanke på målen med reformen ändamålsenligt att skilja åt ordnandet och produktionen av tjänsterna?

Vastaajien määrä: 1

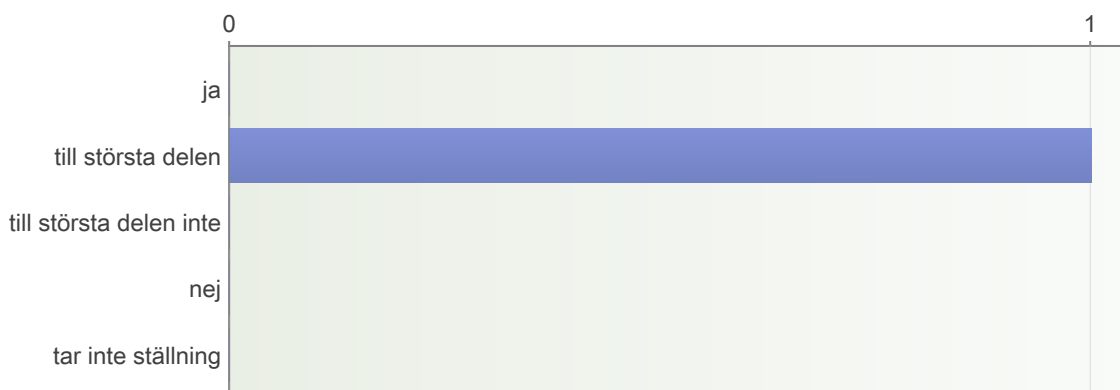

Avoimet vastaukset: till största delen inte

- Koncerninterna spänningar och konflikter inom landskapen är sannolika, mellan det politiskt styrda landskapet och landskapets professionellt styrda serviceinrättning.

17. 15. Enligt 22 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård har landskapet bolagiseringsskyldighet, när landskapet sköter social- och hälsovårdsuppgifter i ett konkurrensläge på marknaden eller om tjänsterna omfattas av den omfattande valfrihet som avses i bestämmelserna om valfrihet. Är lösningen ändamålsenlig?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: till största delen

- Lösningen utgår från tanken på jämbördig konkurrens på marknaden mellan alla aktörer. Modellen är logisk ifall man som nu eftersträvar en kvalitetskonkurrens på marknaden. I och med att affärslogik styr alla de aktörer som opererar inom ramen för valfriheten uppstår en betydande risk att det inte med tanke på tillgänglighet och

kvalitet uppstår fungerande marknader i stora delar av landet. Misslyckanden kan också vara språkligt betingade, d.v.s. att landskapet får svårigheter att garantera vård på modersmålet i vissa delar av landet. Landskapens ansvarar för att lösa dessa marknadsmisslyckanden och måste ha tillräckliga befogenheter och finansiering för att kunna trygga en tillräcklig tillgänglighet till och kvalitet på social- och hälsovårdstjänster. Risken är också att offentligt ägda bolag i ett initialt skede kan ha svårt att vara konkurrenskraftiga på en öppen marknad. För att få till stånd en verklig konkurrens är det därför viktigt att de offentligt ägda bolagen får en tillräckligt lång tid på sig förrän marknaden är öppen, med risk för att marknaden annars har för få aktörer. Detta är av vikt också med tanke på användningen av de stora produktionsresurser som nu finns i offentlig ägo. Bolagen för produktion av social- och hälsovårdstjänster ska bildas senast 31.12.2020. I Egentliga Finland är det inte tidsmässigt möjligt att starta bolagens tjänsteproduktion under 2021, om man vill försäkra sig om att en offentligt ägd bolagiserad tjänsteproduktion är kapabel att konkurrera på social- och hälsovårdsmarknaden genast i det initiala skedet av reformen. Det tar mycket tid i anspråk enbart att söka fram fungerande datasystemlösningar och sätta dem i drift. Det är sannolikt att det kommande offentligt ägda bolaget inte är kapabelt att konkurrera på marknaden med de flertal olika klient- och patientdatasystem som de offentliga organisationerna i dag använder. Inget bolag kan heller starta en tjänsteproduktion baserad på valfrihet, om tjänsteanordnaren inte har sådant elektroniskt ekonomi- och verksamhetsstyrningssystem och sådana produktifierade tjänster som avses i lagstiftningen om valfrihet. Bolaget kan erhålla finansiering för sin verksamhet endast om landskapet i egenskap av anordnare av tjänsterna är kapabelt att allokera resurserna till tjänsteproducenterna i realtid så att de följer med de klienter som använder sig av sin valfrihet. Tillsvidare är valfrihetsmodellen, lagstiftningen och de tjänsteprodukter som ska omfattas av valfriheten inte fastslagna och därför kan inte tjänsteanordnaren i full utsträckning sätta i gång förberedelserna för att utveckla datasystemen och att sätta dem i drift. Genomförandet av en omfattande och effektivt fungerande valfrihetsmodell hindras åtminstone tillsvidare även av dataskyddslagstiftningen. Dessa eftersläpningar i lagstiftningen gör det för sin del svårare att starta tjänsteproduktion i bolagen med den tidsplan som föreslås i lagutkastet. Kommunförbundet har i sina preliminära ställningstaganden framfört att också kommunerna ska ha möjlighet att bilda bolag för produktion av sådana social- och hälsovårdstjänster som omfattas av valfrihetssystemet. Det kan uppskattas att en möjlighet för kommunerna att bilda produktionsbolag skulle underlätta genomförandet av reformen när det gäller sådana delområden i reformen som personalarrangemang och ändringar i ICT etc. Ett problem med verksamhet som drivs i bolagsform är utövandet av myndighetsmakt. Myndighetsmakt kan enbart utövas av en myndighet och en person i tjänsteförhållande som inte kan vara anställd av ett bolag. Frågan om myndighetsutövandet i bolagen kan inte lösas genom att regeringen slopar skyldigheten att bolagisera offentliga tjänster. I en valfrihetsmodell fortsätter den bolagsdrivna verksamheten eller den tredje sektorns verksamhet i vilket fall som helst att vara privat tjänsteproduktion. En problematisk detalj i vårdreformen är företagshälsovården. Man har beslutat att lämna företagshälsovården helt utanför vårdreformen, med andra ord förblir finansieringen och verksamhetsprinciperna för företagshälsovården oförändrade i reformen. Den valda linjen kan inte anses vara bra vare sig med tanke på klargörandet av finansieringen för social- och hälsovården eller med tanke på en lika tillgång till tjänster. Det kan också ses som problematiskt att kommunerna ålagts skyldigheten att bolagisera sjukvårdstjänsterna inom företagshälsovården, om den företagshälsovård som produceras av kommunerna säljer sina sjukvårdstjänster till privata företag på den konkurrerande marknaden. Företagshälsovården ska bolagiseras så att den nya bolagsdrivna verksamheten kan starta 2017. Skyldigheten att bolagisera företagshälsovården försätter kommunerna i en komplicerad omställningssituation. De omställningar som görs i kommunerna är på sin höjd tillfälliga och sådana som inte stödjer vårdreformen som helhet. En bolagisering av företagshälsovården leder till onödigt administrativt arbete och trasslar till tjänstesystemet i onödan. Av nämnda orsaker borde bolagiseringen av företagshälsovården flyttas och bli en del av genomförandet av vårdreformen. Skyldigheten att bolagisera företagshälsovården under 2017 måste slopas.

18. 16. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om ordnande av social- och hälsovård.

Vastaajien määrä: 1

- Kravet på att landskapet i sin strategi skall bestämma målsättningar gällande den minimimängd service som skall införskaffas från privata serviceproducenter strider mot tanken om att skapa en marknad med fri konkurrens. Avgränsningen av serviceproducenter så att kommuner inte skall kunna producera någon typ av social- och hälsovårdsservice är likaså diskriminerande.

Ett genomsyrande element i utkastet till statsrådets proposition med förslag till lagar som hänför sig till vård- och landskapsreformen är uppgiften att främja kommuninvånarnas välfärd och hälsa samt finansieringen av denna uppgift. Ökad välfärd och hälsa hos kommuninvånare är ett av de viktigaste målen för reformen, och en kritisk framgångsfaktor med tanke på att uppnå de eftersträlvade kostnadsbesparingarna är att detta mål lyckas uppfyllas.

I lagutkastet har uppgiften att främja välfärd och hälsa skrivits in både som en del av den strategiska styrningen av landskapen och kommunerna och som ett konkret element i det praktiska arbetet. Ett framgångsrikt genomförande av denna uppgift förutsätter bestående förfaringsätt på alla nivåer av administration och praktiskt arbete. Främjandet av välfärd och hälsa innebär olika roller för kommunerna, anordnarna av social- och hälsovårdstjänster, den offentliga produktionen av social- och hälsovårdstjänster, de offentliga social- och hälsovårdsbolagen, de privata social- och hälsovårdsbolagen och organisationerna inom området social- och hälsovård. Innehållet och genomförandet av arbetet för främjande av välfärd och hälsa nämns diffus i utkastet till lagstiftning. De olika aktörernas roller och strukturerna för samarbetet kring gränsöverskridande tjänster måste klargöras i den fortsatta beredningen av lagstiftningen.

Servicekedjorna från landskapet till den välfärds- och hälsofrämjande verksamhet och den kultur-, idrotts-, ungdoms- och undervisningsverksamhet som blir kvar i kommunerna måste säkerställas genom lagstiftning, även om alla verksamheter som blir kvar i kommunerna inte ingår i lagförslaget. Likaså måste styrningen av det välfärds- och hälsofrämjande arbetet i landskapen ske i samarbete och samordnat med kommunerna så att betydelsen av idrott, konst, kultur, undervisning och livslångt lärande samt fysisk miljö för främjande av hälsa och välfärd tas i beaktande. Samtidigt måste möjligheterna till ett tillräckligt informationsutbyte mellan aktörerna säkerställas.

Då främjandet av välfärd och hälsa definieras måste det säkerställas att definitionen omfattar både den fysiska, psykiska och sociala välfärden. Definitionen är av stor betydelse, för den ska återspegla sig både i mätetalen för uppföljning och i incitamentsystemen. I den nuvarande lagstiftningen finns det ingen enhetlig definition av främjande av välfärd och hälsa. Inte heller i de lagförslag som är ute på remiss definieras främjande av välfärd och hälsa närmare, även om det i den allmänna motiveringen till lagutkastet går att finna olika alternativa, mer eller mindre oprecisa definitioner. En fråga som lagförslaget lämnar öppen är vilka mätetal som kommer att användas i styrningen mellan landskapet och tjänsteproducenterna eller i andra avtal som omfattas av styrningssystemet.

En alldeles central fråga med tanke på att den i lagen inskrivna uppgiften att främja välfärd och hälsa ska kunna genomföras framgångsrikt är finansieringen av denna uppgift. Genom uppföljning och finansieringssystem måste det skapas tillräckliga incitament som säkerställer att den finansiering som landskapen och kommunerna får används för just denna uppgift på det sätt som avses i lagen.

Vid val av lämpliga mätetal för uppföljning och incitament måste utgångspunkten vara att främjandet av välfärd och hälsa uppfattas brett. I lagförslaget ingår mätetal för uppföljning av incitamentsystemen (landskapets och kommunernas koefficienter för främjande av välfärd och hälsa) och genom dessa mätetal kan det bedömas hur det välfärds- och hälsofrämjande arbetet fortskridit och vilken effekt det haft i området och i kommunerna. Vid bestämningen av mätetal finns det dock två stora utmaningar:

- 1) Det nationella dataunderlaget är bristfälligt ur det välfärds- och hälsofrämjande arbetets synvinkel.
- 2) För att en regional kunskapsbaserad ledning ska kunna utvecklas krävs det att data från klient- och patientdatasystemen definieras på ett enhetligt sätt.

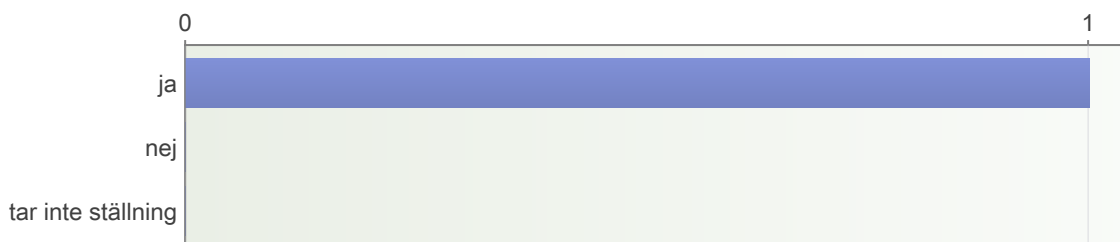
Utmaningarna i båda dessa punkter måste tas hänsyn till i förberedelserna inför reformen för att ett främjande av välfärd och hälsa genom bättre kunskapsbaserad ledning blir möjligt. Med det nuvarande dataunderlaget kan det varken tas fram incitamentsystem eller grunder för fördelning av finansieringen som är jämlika och

tillräckligt omfattande.

Det är bra att det i landskapens koefficient för främjande av välfärd och hälsa utöver de indikatorer som beskriver landskapets verksamhet i syfte att främja hälsa och välfärd även inkluderas de indikatorer som beskriver resultaten av verksamheten. Finansieringssystemet borde sporra till att utveckla och genomföra verksamhet med ständigt större effekt. I den roll som Institutet för hälsa och välfärd har i framtiden borde ingå att utveckla dataunderlaget till exempel genom att utvidga användningen av den regionala forskningen inom hälsa och välfärd åtminstone till de ekonomiska regionernas nivå.

19. 17. Denna fråga är avsedd endast för kommunerna: Avsikten är att det i införandelagen ska föreskrivas om till vilket landskap kommunerna hör efter att reformen har trätt i kraft. Anser man i er kommun att kommunen bör höra till det landskap som föreslås i 5 § i införandelagen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ja

20. 18. Denna fråga är avsedd endast för kommunerna: Om ni svarade nej på föregående fråga, vilket landskap borde kommunen då höra till och varför? (Kommunen ska sända fullmäktiges beslutshandling till social- och hälsovårdsministeriet)

Ei vastauksia.

21. 19. I 2 kap. i införandelagen föreskrivs det om en temporär förvaltning samt om uppgifterna och befogenheterna för det temporära beredningsorganet. Är de föreslagna bestämmelserna om den temporära förvaltningen tillräckliga?

Vastaajien määrä: 1

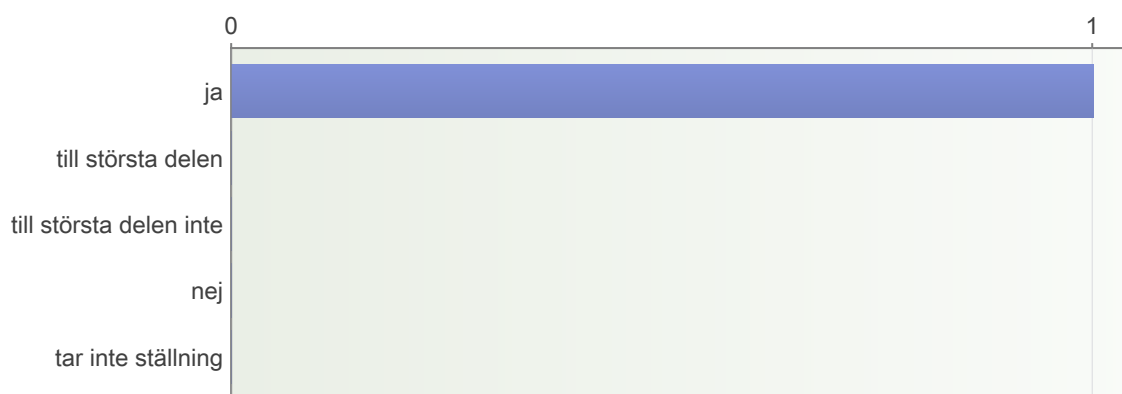

Avoimet vastaukset: tar inte ställning

- Kostnaderna för kommunernas deltagande i beredningsarbetet måste till fullo ersättas åt kommunerna.

22. 20. Enligt 14 § i införandelagen ska personal som arbetar i organisationer som producerar kommunala social- och hälsovårdstjänster övergå i tjänst hos ett landskap i enlighet med principerna för överlåtelse av rörelse. Dessutom ska personal som inom övrig kommunal förvaltning eller kommunala stödtjänster huvudsakligen utför social- och hälsovårdsuppgifter övergå i tjänst hos ett landskap. Är de föreslagna bestämmelserna om överföring av personalen ändamålsenliga med tanke på personalens ställning?

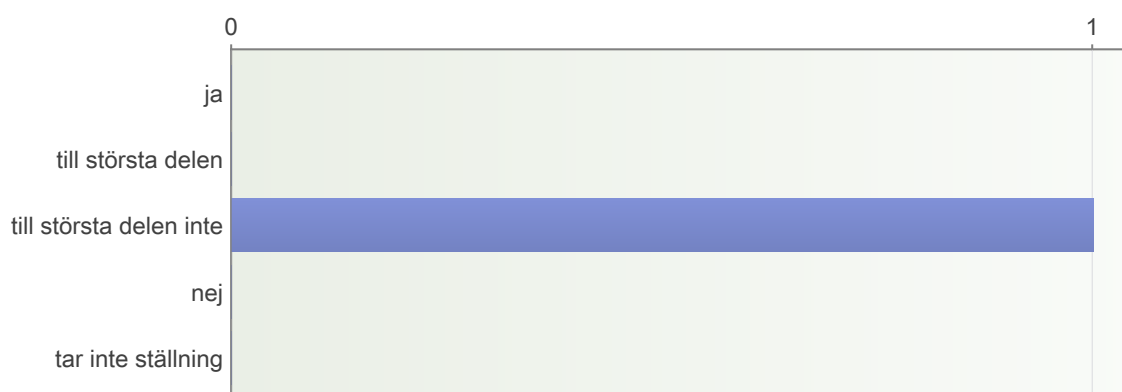
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ja

23. 21. Enligt 4 kap. i införandelagen ska lagstadgade samkommuners hela egendom och kommuners lösa egendom överföras till landskapen. Kommunernas lokaler och fastigheter förblir i kommunernas ägo. Är lösningen i fråga om egendomsarrangemangen godtagbar?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: till största delen inte

- Ja, till den del det gäller lösningen till den 31.12. 2021. Lösningen där besittningen av social- och hälsovårdens utrymmen övergår till landskapet genom hyresavtal är godtagbar till den 31.12.2021. Landskapet måste efter det ta över ägandet och ansvaret för de fastigheter den besitter, på ett sätt som inte försätter kommunerna i en försämrad finansiell situation. Fördelandet av ansvaret efter den 31.12.20121 måste vara klarlagt helst före ingåendet av hyresavtalen.

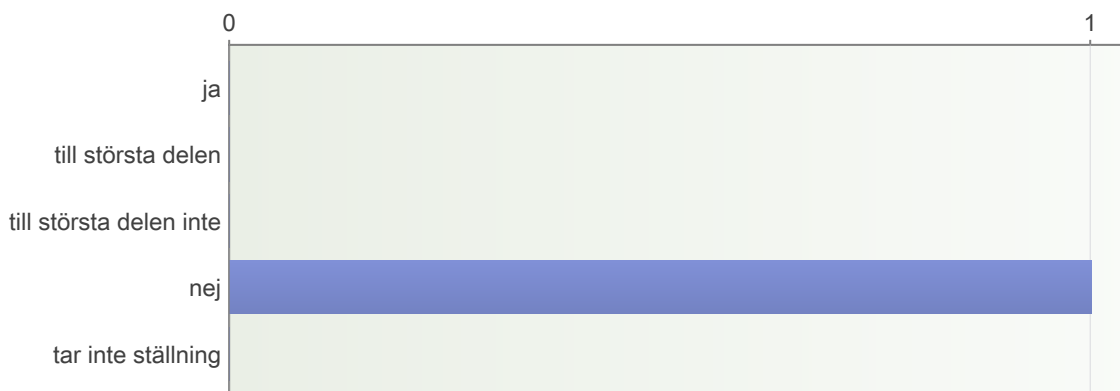
24. 22. Om ni på föregående fråga svarade nej eller till största delen inte, på vilket sätt borde egendomsarrangemangen då genomföras?

Vastaajien määrä: 1

- Landskapet måste efter det ta över ägandet och ansvaret för de fastigheter den besitter, på ett sätt som inte försätter kommunerna i en försämrad finansiell situation. Fördelandet av ansvaret efter den 31.12.20121 måste vara klarlagt helst före ingåendet av hyresavtalen.

25. 23. I 41 § i införandelagen föreskrivs det om den kommunala inkomstskattesatsen 2019–2021. Anser ni att det med tanke på jämlikheten mellan skattebetalarna är motiverat att kommunernas skattesatser begränsas i tre år?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: nej

- Kommunernas beskattningsrätt utgör grundpelaren i kommunernas självbestämmanderätt och skall inte kunna kringskäras ens temporärt.

26. 24. Enligt 42 § i införandelagen ska landskapet bilda sådana dotterbolag till landskapets serviceinrättning som avses i lagen om ordnande av social- och hälsovård och som producerar tjänster som omfattas av den omfattande valfrihet som det föreskrivs särskilt om genom lag. Bolagiseringen ska vara genomförd senast den 31 december 2020. Är den föreslagna övergångstiden för att organisera landskapets produktion i bolagsform tillräcklig?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: nej

- Nej, med tanke på nödvändiga egendomsarrangemang och förberedelser för konkurrens på marknaden. Hela reformens tidtabell borde förflyttas med 1-2 år för att garantera en jämbördig konkurrensmöjlighet för alla bolag.

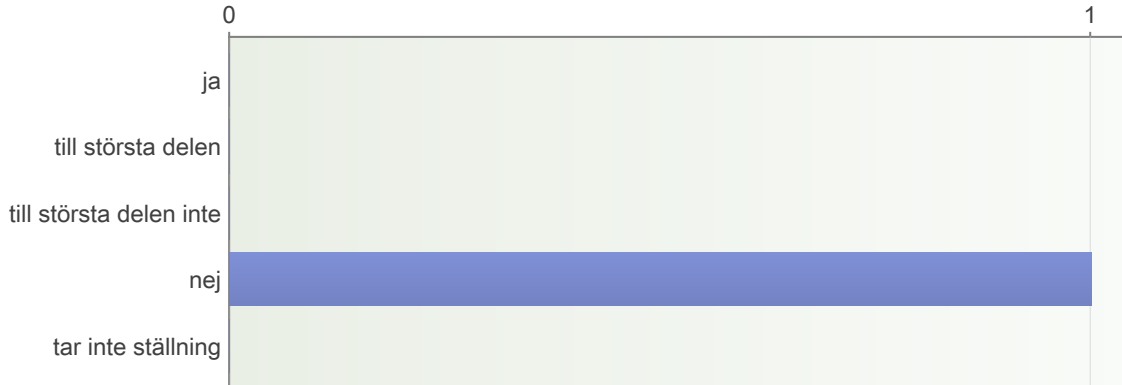
27. 25. Övriga fritt formulerade kommentarer om införandelagen.

Ei vastauksia.

28. 26. Staten finansierar den verksamhet som ska bedrivas av de landskap som inrättas.

Ansvaret för finansieringen av social- och hälso-tjänsterna läggs således på staten. Är lösningen ändamålsenlig med tanke på målen med reformen?

Vastaajien määrä: 1

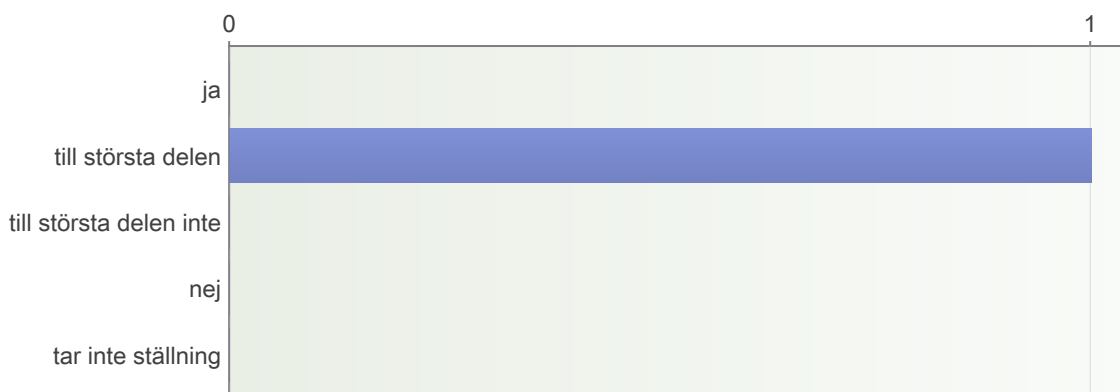

Avoimet vastaukset: nej

- Den statliga heltäckande finansieringen är inte flexibel och den kräver en rigorös statlig styrning. Lösningen är därför inte ändamålsenlig eller hållbar. I behovsfaktorerna har inte de kostnader som skärgårdsförhållandena innebär, och inte heller de kostnader som tvåspråkigheten innebär beaktats. Skärgårdsförhållandena återspeglar sig inte i form av låg befolkningstäthet, även om deras inverkan på kostnaderna för produktion av tjänster är betydande. Därför borde också en koefficient för skärgårdsförhållanden inkluderas i behovskoefficienterna. I finansieringen till landskapet beaktas en främmandespråskoefficient. Därutöver måste också tvåspråkigheten beaktas i finansieringen. Trots att det behov av tjänster som tvåspråkigheten innebär kan i en statistisk jämförelse visa sig medföra endast marginella kostnader är det klart att det faktum att landskapsförvaltningen ska byggas upp så att den uppfyller kraven på tvåspråkighet kommer att höja kostnaderna. Tvåspråkigheten ökar alltså nödvändigtvis inte behovet av tjänster, snarare höjer den kostnaderna för förvaltningen. Pargas stad omfattar helt Skärgårdsdelegationens utlåtande i ärendet.

29. 27. Landskapens inkomster är statlig finansiering (3 §) och inkomster från klient- och användningsavgifter (4 §). Dessutom kan landskapen ta kortfristiga lån (3 §). Vid en årlig justering begränsas en ökning av den statliga finansieringen för att säkerställa de offentliga finansernas bärkraft (6 och 29 §). Har landskapen tillräckliga ekonomiska förutsättningar för att klara av de lagstadgade uppgifterna?

Vastaajien määrä: 1

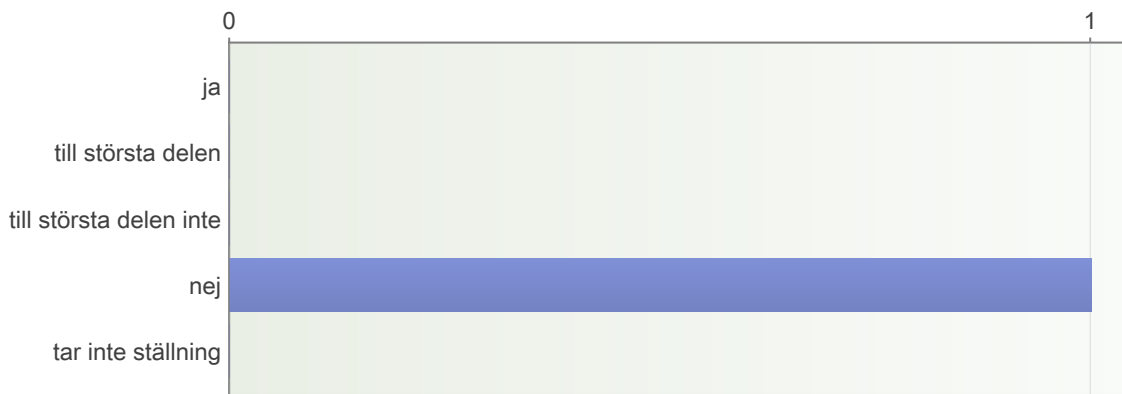

Avoimet vastaukset: till största delen

- Finansieringen medger inte den finansiella flexibilitet som skulle behövas. Finansieringens tillräcklighet är svår att bedöma på förhand. Den finansiering som landskapen får kan vara tillräcklig ifall verksamheten sköts och utvecklas på ett dynamiskt bra sätt. Den ekonomiska målsättningen att nationellt minska kostnadsökningarna med 3 mrd euro på x år har dock inte bedömts vara en särskilt ambitiös målsättning inom ramen för nuvarande social- och hälsovårdsstruktur. Statens finansiering har allmän täckning men den möjliggör inte så stor frihet då landskapet till nästan 100 % har social- och hälsovårdskostnader. Inte så mycket egentlig allokering som nu i kommunerna. Ett system med finansiering som baserar sig på uppstådda servicebehov och där bestämningsgrunden ändras endas vart fjärde år är inte tillräckligt reaktivt och sporrar inte till effektivitet.

30. 28. Är de behovsfaktorer som beskriver användningen av tjänster och som används vid bestämningen av den statliga finansieringen (3 kap., inkl. den nya koefficienten för främjande av hälsa och välfärd) och deras viktkoefficienter motiverade?

Vastaajien määrä: 1

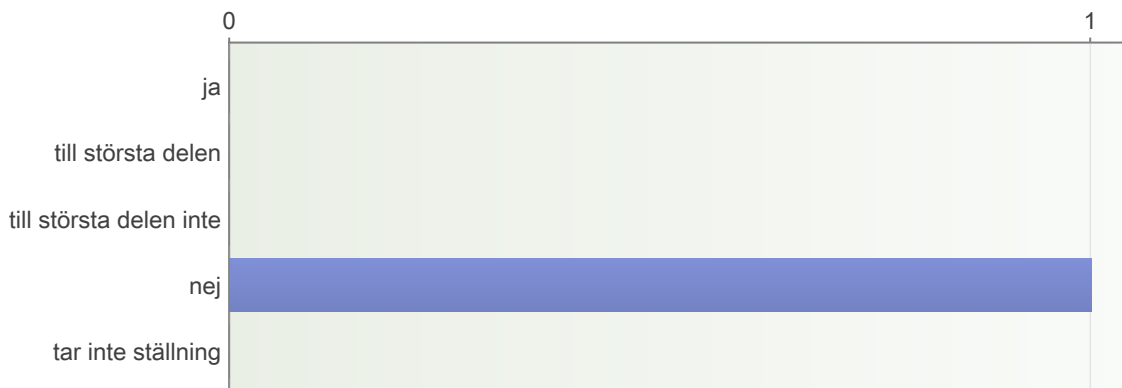

Avoimet vastaukset: nej

- Inom finansieringen av social- och hälsovården övergår man gradvis från utgiftsbaserad finansiering till behovsbaserad finansiering. Är den föreslagna övergångsperioden (2019–2023) för landskapens finansiering tillräcklig (27–28 §)? Den föreslagna finansieringen är problematisk då den inte sporrar till preventiva åtgärder då finansiering bestäms enligt servicebehov och inte enligt befolkningsmängd (i olika årskategorier). Premierar inte och sporrar inte till friskvård. Mera friska människor ger inte utdelning.

31. 29. Inom finansieringen av social- och hälsovården övergår man gradvis från utgiftsbaserad finansiering till behovsbaserad finansiering. Är den föreslagna övergångsperioden (2019–2023) för landskapens finansiering tillräcklig (27–28 §)?

Vastaajien määrä: 1

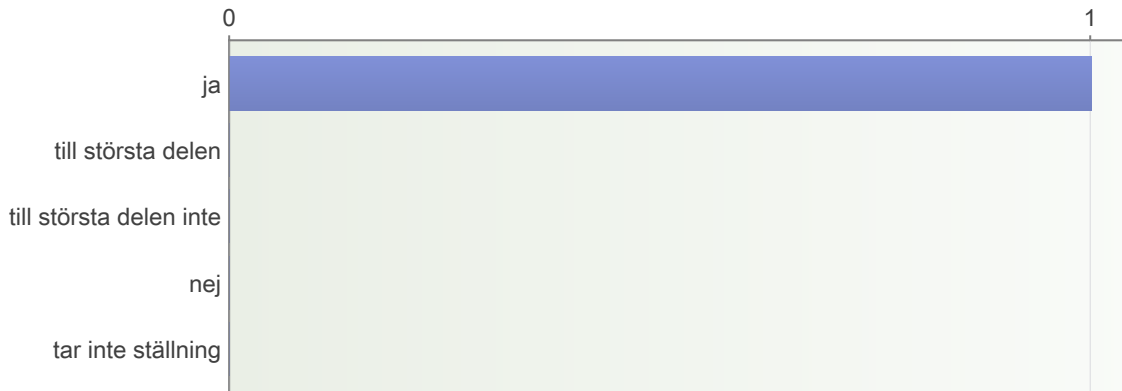
Avoimet vastaukset: nej

32. 30. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om landskapens finansiering.

Ei vastauksia.

33. 31. Anser ni att de föreslagna sätten för att ändra landskapsindelningen är ändamålsenliga?
(särskilt 2 och 10 § i lagen om landskapsindelning)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ja

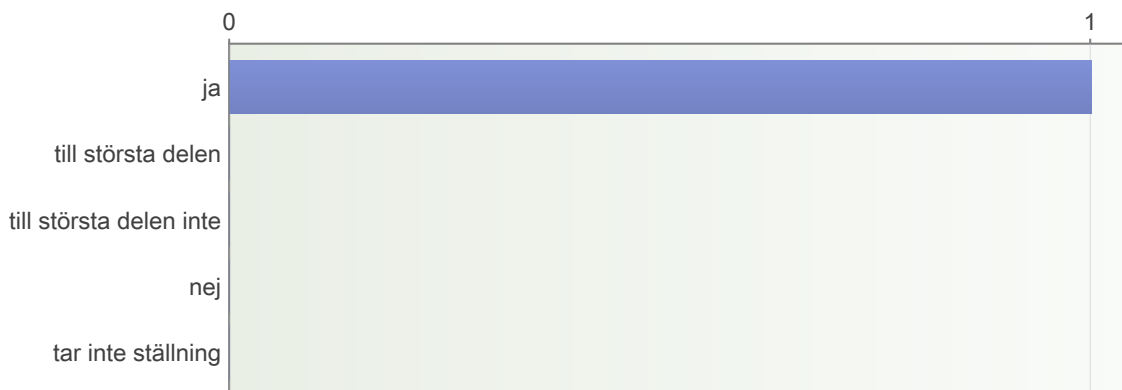
- Sättet med tvångsförfarande är ett uttryck för en för stark statlig styrning.

34. 32. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om landskapsindelning.

Ei vastauksia.

35. 33. Är de utjämningsarrangemang och övriga ändringar som föreslås i statsandelssystemet för att lindra betydande kommunvisa omställningar på grund av social- och hälsovårdsreformen godtagbara och tillräckliga (24 §, 27 §, 27 b § och 55 § i lagen om statsandel för kommunal basservice)?

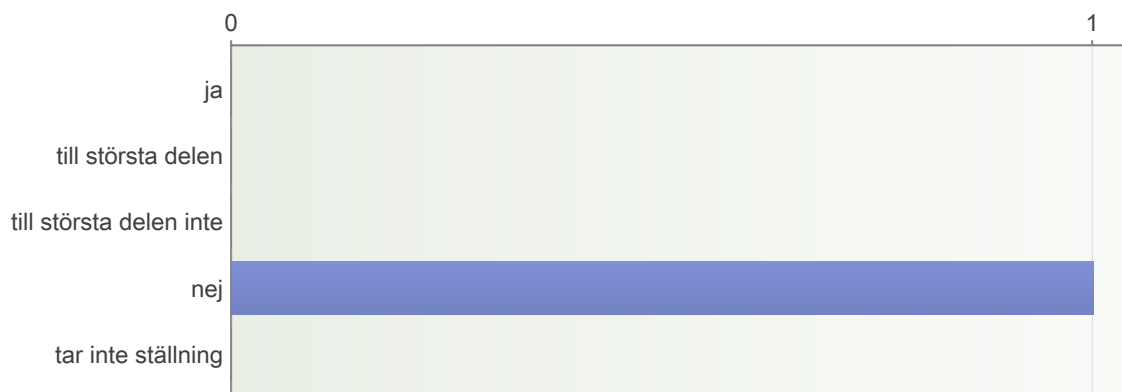
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ja

36. 34. Är statsandelskriterierna (inkl. det nya kriteriet för främjande av välfärd och hälsa) och deras viktningar motiverade (2 kap. i lagen om statsandel för kommunal basservice och 3 § i utkastet till statsrådets förordning om statsandel för kommunal basservice)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: nej

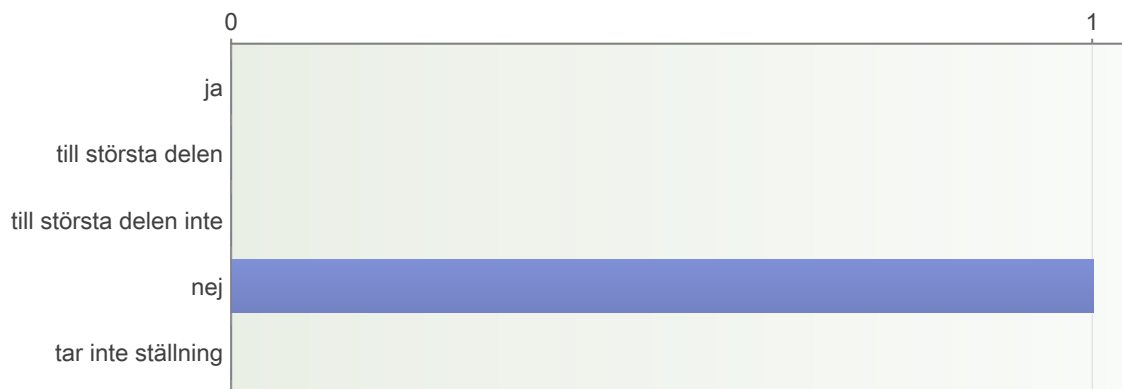
- Det nya kriteriet för främjandet av välfärd och hälsa har en alldeles för låg viktning och kommer inte att kunna sporra kommunerna att arbeta med främjande av välfärd och hälsa i en situation då social- och hälsovården och finansieringen av den överförs till landskapen.

37. 35. Fritt formulerade kommentarer om helheten i fråga om statsandelarna i regeringspropositionen.

Ei vastauksia.

38. 36. Anser ni att de ändringar i det statliga beskattningssystemet som föreslås för att få in medel för landskapens finansiering är godtagbara ?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: nej

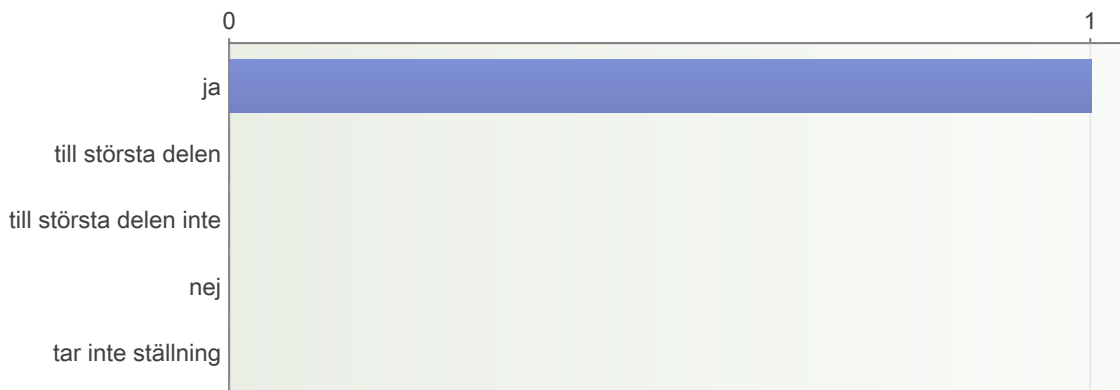
- Det är oacceptabelt att med lagförslag försöka gripa in med åtgärder som kringskår i den kommunala beskattningsrätten. Kommunen skall vara den enda instans med makt att kunna minska sin skatteprocent genom eget beslut. Skatteuttag i förhållande till uppgifter är ett kommunalt övervägande och bör vara det också under de år som social och hälsovården flyttas över till landskapet.

39. 37. Fritt formulerade kommentarer om skattelagarna.

Ei vastauksia.

40. 38. Det föreslås att tillämpningsområdet för den lagstiftning som gäller kommunernas personal ska ändras så att det också börjar omfatta landskapens personal. Intressebevakningen för landskapet som arbetsgivare ska skötas av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT, som det ska föreskrivas om genom en ny lag. Är de bestämmelser som föreslås om personalens ställning och arbetsgivarnas intressebevakning ändamålsenliga?

Vastaajien määrä: 1

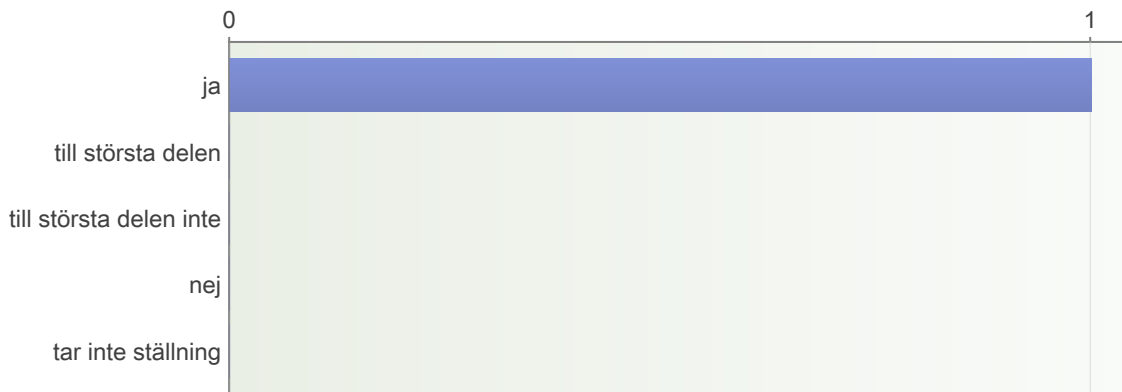

Avoimet vastaukset: ja

- Enligt lagförslag 16 om anordnandet av intressebevakning för arbetsgivare i kommuner och landskap kommer KT kommunarbetsgivarna att även vara landskapens arbetsgivarrepresentant med det nya namnet "KT Kommun- och landskapsarbetsgivarna". Landskapen kommer att ha en ställning som motsvarar deras personalantal och ekonomiska betydelse vilket kan anses ändamålsenligt. Det kunskande och den erfarenhet som KT besitter, kommer alltså att fortsättningsvis vara till förfogande för personalen som övergår till anställning hos landskap.

41. 39. Är de bestämmelser som föreslås om finansieringen av pensionerna ändamålsenliga?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ja

- Finansieringen av Kevas utgifter för skötseln av pensionskyddet sköts enligt tidigare principer i pensionslagen, vilket kan anses vara en kostnadsneutral lösning.

42. 40. Fritt formulerade kommentarer om personalens ställning och/eller arbetsgivarnas intressebevakning samt pensionerna.

Vastaajien määrä: 1

- En betydande del av kommunernas anställda kommer att få uppgifter i de bolag som landskapet besluter att grunda och som skall konkurrera på en marknad

43. 41. Hur bedömer ni att reformen påverkar er egen organisations ställning?

Vastaajien määrä: 1

- Reformen försvagar kommunen som organisation då kommunens ekonomiska och verksamhetsmässiga ansvar minskar.

Reformen försvagar helhetsstyrningen av samhällliga resurser då social och hälsovården lyfts ut från det kommunala beslutsfattandet. Det kommunala beslutsfattandet har utgjort en koncentrerad, samlande kontext för allokering av samhällliga resurser och har på ett effektivt, lokalt sätt allokerat resurser till olika verksamheter. Reformen flyttar över allokeringsövervägandena i kommunen till staten, vilket kraftigt och obefogat stärker en statlig styrning, på bekostnad av en försvagad kommunal och demokratisk styrning.

Reformen försvårar och försvagar det samhällliga arbetet med att befrämja välfärd och hälsa. Kommunerna kommer att sakna incentiv att arbeta med frågor som skulle befrämja invånarnas välfärd och hälsa. De saknar dessa incentiv då de inte mera är kostnadsbärare av ohälsa. Samtidigt kommer inte landskapen att vilja finansiera den välfärds- och hälsobefrämjande som kommunerna i sin verksamhet kunde driva. Skapandet av landskap, överförandet av social- och hälsovården till dessa och det faktum att landskapen och kommunerna har en från varandra fullständigt åtskild demokratisk och ekonomisk styrning innebär att organisationerna har få incitament för samarbete. De blir p.g.a. detta till sina väsen mera konkurrerande organisationer än samarbetande: de konkurrerar om makt, uppgifter och finansiering gentemot statsmakten. Reformen riskerar minska intresset för kommunalt politiskt engagemang och demokrati. En ny konkurrerande politisk arena uppstår med ett minskande intresse för kommunens demokratiska styrning som följd.

Reformen försvårar en helhetsintegrering: de verksamheter som blir kvar i kommunerna desegregeras från social och hälsovården. Den sektorövergripande verksamheten som sker i kommunerna och som involverar social- och hälsovård försvåras betydligt p.g.a. att de splittras på olika organisationer med olika ledning, mål och ekonomisk styrning. Det gäller både den sektorövergripande verksamheten inom t.ex. elevvård, skolhälsovård, barnskydd som nu redan finns, men också den framtida utvecklingspotential som finns i verksamheterna, då verksamheterna dessa finns samlat i en och samma organisation. Organisationernas logik är kraftig och riskerar att resultera i framtida misslyckanden då det gäller att arbeta på ett helhetsintegrerat sätt. De svaga, symboliska finansiella incitament för samarbete som staten aviserat har en för liten betydelse i sammanhanget och kompenserar inte överlag den risk som splittringen medför.

Reformen ökar risken för ekonomisk kollaps som försämrar kommunernas finansiering

Risken för att nationen misslyckas med uppgiften att på ett kontrollerat sätt möta de kostnadsmässiga utmaningarna som den åldrande befolkningen och en mindre försörjningskvot för med sig ökar p.g.a. reformen. Stora statsstyrda landskapsmastodonter med en rigorös statlig styrning kommer inte att kunna svara på de utmaningar som landet står inför. Ekonomin kräver ett lokalt, helhetsintegrerat sätt att arbeta för vilket kommunerna är mer väl lämpade.

Tredje sektorns roll och möjligheter som aktör inom social- och hälsovården borde förtydligas så att fungerande samarbete med tredje sektorn inte äventyras. Kostnadseffektiva lösningar i samhället som helt eller delvis bygger på frivilligarbete och invånarengagemang måste vara möjliga också efter reformen. Likaså borde stiftelsers och fonders nuvarande och framtida betydelse för social- och hälsovården klargöras och deras möjligheter att i framtiden ge finansiellt stöd beaktas.

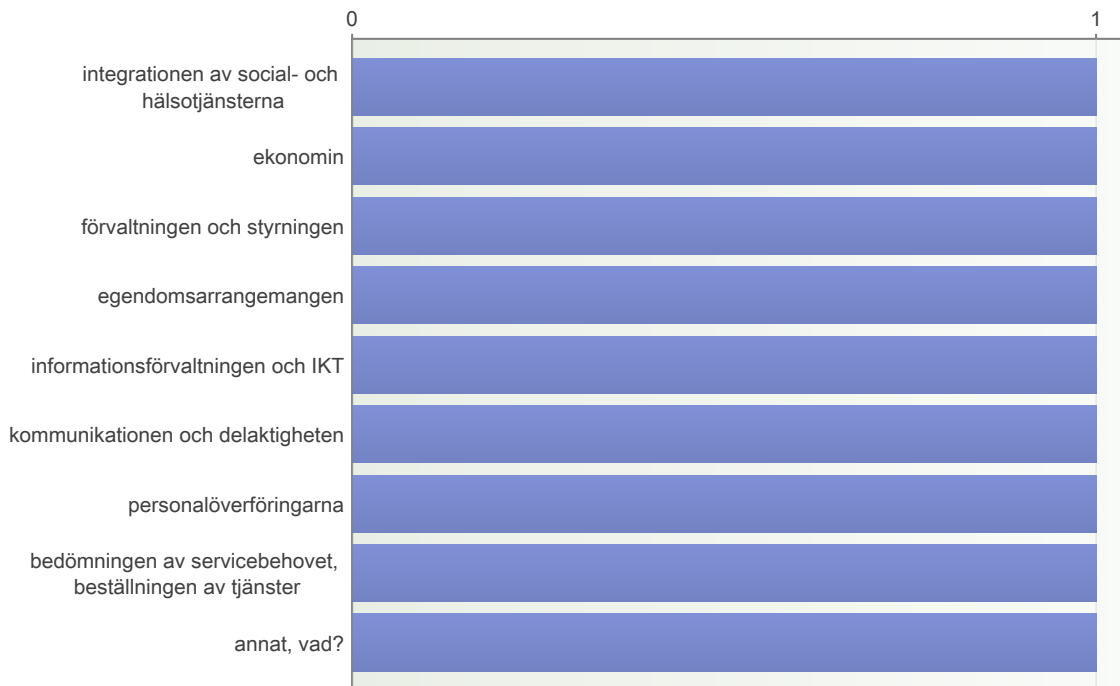
44. 42. Har landskapen tillräckliga ekonomiska förutsättningar för att klara av de lagstadgade uppgifterna efter att reformen har trätt i kraft?

Vastaajien määrä: 1

- Landskapen har ingen egen ekonomi utan de ekonomiska förutsättningarna ges av staten. Landskapen kommer till en början att ha stora svårigheter att hantera sin uppgift, både verksamhetsmässigt och ekonomiskt.

45. 43. Inom vilket område/ vilka områden bedömer ni att ni behöver nationellt stöd för det regionala genomförandet av social- och hälsovårdsreformen och landskapsreformen (ni kan välja flera alternativ)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: annat, vad?

- Inom alla områden. Särskilt brådskande är att lösa ICT-frågorna som är en förutsättning för genomförande av reformen och alla dess centrala målsättningar. Kommunerna har varit nästan fullständigt åsidosatta i arbetet med reformens lagstiftning. Nu när det är dags att förverkliga reformen i praktiken och arbeta fram en fungerande struktur för social- och hälsovården vänds blickarna till kommunerna. Regeringen måste dock inse att kommunernas intresse och möjligheter att sätta stora resurser i form av tid och pengar är begränsade. Därför behövs det genast en täckande och sporrande finansiering av genomförandet på landskapsnivå. Gällande ICT-frågorna är en stark statlig styrning önskad.

46. 44. Övriga fritt formulerade kommentarer om utkastet till regeringsproposition.

Vastaajien määrä: 1

- En betydande lagstiftningshelhet inom vård- och landskapsreformen som gäller valfriheten inom social- och hälsovården är ännu inte fastslagen. Det är heller inte fastslaget ännu hur resurserna i fortsättningen kommer att allokeras till tjänsteproducenterna. Lagutkastet gällande valfriheten har planerats läggas fram i november 2016. Att lagutkastet gällande reformen skickas ut på remiss vid olika tidpunkter kan inte anses höra till en bra beredning av lagstiftningen. Att lagstiftningen bereds i olika takter gör det betydligt mycket svårare att ge ett utlåtande.

47. 45. Specificerade förslag till lagändringar.

Ei vastauksia.